

אגרת לנשיא ישראל

משא בין מדת הדין למדת הרחמים

אות א'

שמי, העומד בראש העם, היושב על כסא כבודם של ישראל.
הלא ידעת כי לא לשררה ולשלטון נבחרת,
אלא להיות לב פועם ומאחד לשבטים כלם.

~

אות ב'

והנה העם קרוע, ומדת הדין מתוקה.
עיני הכל נשואות אליך:
האם תכסה על השקר באדרת של חסד מדמה,
או תתבע את האמת למען השלום האמתי?
כי חמלה שאין בה אמת - רפיון גדים היא,
וסופה להגביר את ההסתה.

~

אות ג'

וזהו יסוד גדול בתורת התשובה: אין כפרה ללא הכרה.
כיצד תעניק חנינה למי שאינו מודה בחטאו?
הרי הוא קאדם הטובע ומסרב להושיט יד למציל בטענה שאינו במים.

~

אות ד'

החנינה האמתית אינה מחיקת העבר,
אלא המתקנת העתיד על ידי ודוי דברים.
אמר לאיש: הסר את בגדי השררה ואת הגאונה,
עמד בפשיטות ואמר "חטאתי".
או אז יפתח שער הרחמים.

~

אות ה'

כי זהו התנאי של יום הכפורים:
הפקד את הכתר הכוזב וקבל את המחילה.
לא כמלך תצא מן המצר,
אלא כבן-אדם השב בתשובה.